

דקה לראש השנה

בס"ד
גיליון 53

באחד הלילות פגשתי שכן יקר שהתקרב ולחש לי: אתה יודע למה מרמז ה'שופר'?

נו, מה כבר אפשר להגיד, יש כל הרבה רמזים והסברים שיוצאים מקרן השופר, מה עוד אפשר להוסיף??

השכן המשיך ואמר לי:

כשאדם תוקע בשופר 'תקיעה', התקיעה יוצאת ארוכה ויפה ללא שום רבב, וכך הם החיים השקטים והשלווים, אדם חי את חייו ברוגע ובשלווה והכול הולך כמו שצריך. אך מה קורה פתאום?

פתאום יש 'שברים'. מה זה 'שברים'? שברים הם ממש כפשוטו, פתאום מתחילים כל מיני משברים וקשיים לצוץ מפה ומשם!

פתאום יש איזה 'קוואטש' שם ועוד איזה פלונטער פה, ולפתע מתחילים לבצבץ כל מיני קשיים ולחצים מפה ומשם!

נו, מנסים אייך שהוא להתמודד, ולפעמים מצליחים, לפעמים גם לא מצליחים, אך ברוך השם החיים נוסעים וממשיכים וברוך השם יש עוד תקווה!

אך מה קורה לאחר מכן?

אחרי זה מגיע 'התרועה'!..

פתאום מתחילים צרות בצרורות!.. וכל המשברים שהיו בתחילה פעם פה ופעם שם, נהיים לפתע בכמות מוגברת ובמהירות מסחררת, ואייך שהתחלת לבדוק את מוצב החשבון שלך, גילית לפתע שעל צג הטלפון מופיע המספר של מנהל הבנק!.. בקיצור כל מה שאתה לא רוצה קורה לך ובשפע!

אי אי אי, זה ממש לא נעים! ולצערנו זה קורה לא אחת ולא שתיים!..

נו, מה עושים??? כיצד מתמודדים עם צרות בצרורות...?

אז כדאי לזכור שאחרי כל תרועה מגיעה תקיעה חדשה! אחרי כל רצף של יבבות הקב"ה נותן לך קצת מנוח, וקצת יישוב הדעת!

ואחרי רצף תקיעות ושברים ותרועות מגיע בסוף התקיעה גדולה, שבה כבר אתה רואה ישועה וברכה!

האמת שכל קשה להיזכר מה עברנו השנה... אין ספק שאנחנו רק מחכים לתקיעה הגדולה של 'והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול..! כמה שאנחנו צריכים את זה! כמה שאנחנו מחכים לזה! כמה שאנחנו מייחלים לזה!

אז זהו זה ריבוננו של עולם, הגיע הזמן, הגיע העת לפקוד את עמך. אנא זכנו לראות זאת עוד השנה!

* * *

ובתוספת לכך אפשר להוסיף רמז מעניין!

בחודש האחרון התחילו את 'זמן אלול' בעולם הישיבות. בכל ישיבה לומדים את המסכת שלה. באחת הישיבות שלומדים את המסכת הראשונה בש"ס, הלא היא מסכת 'ברכות' ניגש בחור לשוחח עם רבו, שאל הבחור: מדוע דף הראשון במסכת ברכות כל כך מסובך...? מדוע חז"ל התחילו את הלימוד של בחור צעיר שרק עכשיו פותח גמרא ב'קושי ועמל'???

חשב הרב ושאל את תלמידו: נו, מה יש לך לומר בעניין...?

חשב התלמיד וענה:

כשאדם מתחיל את חייו התורניים, חז"ל הקדושים מלמדים אותו: צדיק שלי, החיים מלאים ואתגרים! תדע בחור צעיר, בשביל לעלות צריך לעמול! בשביל לגדול, צריך להתאמץ!!!

יפה מאוד! ענה לו הרב.

אך תרשה לי להוסיף על כך עוד משהו קטן..

אם תשים לב תראה משהו מעניין.

העמוד הראשון של המסכת הוא קל ונעים, אך בעמוד השני מתחיל כל הקושי והמורכבות.

נו... מה זה אומר לנו???

אז ייתכן שחז"ל הקדושים רצו ללמדנו שכשאתה מתחיל את חיך התורניים, תדע שהם נפתחים ברוגע ונעימות, וזוהי התקיעה הרגילה!

אך ככל שאתה גודל ועולה החיים מתחילים להיות יותר מורכבים ובכך אתה מתחיל להרגיש את השברים, וכך העמוד השני כבר ממש מורכב ולא פשוט.

אך אם תשים לב תראה, שהעמוד השלישי והרביעי וכן הלאה עד לסוף הפרק כמעט, הם קלים ופשוטים וממש זורמים.

ללמודך, שבסוף, כבר מגיעה התקיעה גדולה!!!

ייתן השם שנזכה להיכתב בספר גאולה וישועה, ולא נדע עוד צער ומכאוב, אמן!